

РЕШЕНИЕ

№ 714

гр. Плевен, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети декември през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Чавдар Ив. Попов

при участието на секретаря Никол Н. Ненова
като разгледа докладваното от Чавдар Ив. Попов Административно
наказателно дело № 20224430202411 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното:

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА ЧЛ.59 И СЛ. ОТ ЗАНН

С наказателно постановление № 669476-F676974 от 18.10.2022г. на ***
на офис / дирекция/ за обслужване – Плевен в ТД на НАП – Велико Търново
на „***“ ЕООД с ЕИК ***, представлявано от Б. Б. М. с ЕГН ***** на
основание чл. 40, ал.2 от ЗАНН, вр. чл. 261, ал.1 от ЗКПО е наложена
административна санкция ГЛОБА в размер на 500 /петстотин / лева, за
нарушение на чл. 92, ал.2 от ЗКПО.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал
жалбоподателят, който го обжалва в срок и моли съда да го отмени, като
незаконосъобразно. В съдебно заседание жалбоподателят, който е редовно
призован, не се явява. Упълномощеният му защитник адв.Л. Ч., редовно
призован, не се явява.

Ответникът, редовно призован, се представлява от юрк.Ж., която моли
съда да остави жалбата без уважение и да потвърди наказателното
постановление, като правилно и законосъобразно.

Съобразявайки събраните по делото доказателства, съдът намира за
установено следното:

С оглед датата на връчване на наказателното постановление на жалбоподателя и датата на депозиране на жалбата и пред наказващия орган съдът счита, че последната е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, поради което се явява допустима и следва да бъде разгледана. Същата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Наказателното постановление е издадено за това, че на 04.08.2022г. след извършена проверка в информационната система на ТД на НАП Велико Търново, офис Плевен е установено, че „***“ ЕООД с БУЛСТАТ: *** в качеството си на ЮЛ подлежащо на облагане по реда на ЗКПО не е подал годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за период 2021г. в установеният от закона срок до 30.06.2022г., като към датата на съставяне на АУАН няма подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2021г. На лицето е изпратена покана за съставяне на АУАН с изх.№3324-85/04.08.2022г. връчена с обратна разписка на 15.08.2022г.В указания 7- дневен срок ЗЛ не се е явил за съставяне на АУАН, като същия е съставен на основание чл.40, ал.2 от ЗАНН.

Установеното нарушение се потвърждава от приложените доказателства: АУАН сер. AN № F676974/ 20.09.2022г., покана с изх. №3324-85/04.08.2022г.

АУАН сер. AN № F676974/ 20.09.2022г. е редовно предявен и връчен на Б. Б. М. с ЕГН: *****, в качеството ѝ на управител/ пълномощник на нарушителя на 05.10.2022г.

Срещу съставения АУАН е постъпило възражение с вх. № 18050/07.10.2022г., което е разгледано по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН и е преценено за неоснователно. За да се определи административно наказание са взети предвид тежестта на нарушението, всички смекчаващи и утежняващи обстоятелства и се констатира, че не са налице предпоставките за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Така изложените в акта фактически констатации се подкрепят изцяло от събраните по делото доказателства. Съдът възприема и кредитира показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели Б. Г. Т., Т. Б. Б., М. Е. Х., от които се установява, времето и мястото на извършеното и

личността на извършителя. Безспорно не бе установена различна фактическа обстановка в хода на съдебното следствие от тази, описана в АУАН. Фактическата обстановка не се оспорва и от страна на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.92 ал. 1 ЗКПО, данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. В алинея 2 на чл. 92 от ЗКПО, законодателя единствено е указал, че годишната данъчна декларация се подава в срок от 1 март до 30 юни на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице. В случая безспорно жалбоподателят не е осъществил състава на чл.92, ал.2 от ЗКПО, тъй като задължението за подаване на декларация е нормативно определено в ал. 1 на чл. 92 от ЗКПО. Именно това свое задължение не е изпълнил жалбоподателят. Ал.2 на чл. 92 от ЗКПО указва само срока и мястото за подаване на декларация, но задължението за подаване на декларация е нормативно определено в ал. 1 на чл. 92 от ЗКПО!

Безспорно от изложеното в описателната част на АУАН и НП е, че според наказващият орган е налице извършено нарушение от страна на дружеството по смисъла на чл.92 ал.2 ЗКПО, за което е ангажирана неговата отговорност. Тази преценка е незаконосъобразна. Тя идва от неразбирането на наказващият орган за формирането и изпълнението на законотворческата воля, и в частност, кои са всъщност законовите разпоредби, които създават задължение за определено поведение у адресатите на нормативните текстове. Това нарушение е достатъчно като самостоятелно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно.

Според съда административнонаказващият орган неправилно е наложил имуществена санкция на дружеството жалбоподател, на основание чл.261 ал.1 от ЗКПО, без да посочи коя точно от всичките хипотези в текста има предвид! От съдържанието на текста е видно, че същият съдържа няколко различни хипотези, всяка от които е самостоятелно основание за налагане на наказание. Като не е посочено за коя от изброените в законовия текст хипотези е наложена съответната санкция, безспорно се създава неяснота по отношение на твърдяното деяние и вмененото нарушение, тъй като при тези факти и квалификация, не става ясно за какво е ангажирана отговорността на

жалбоподателя. Това нарушение също е достатъчно като самостоятелно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно.

На трето място – посочването на санкционната норма /чл.261 ал.1 от ЗКПО/, във връзка с чл. 92 ал.2 от ЗКПО в обстоятелствената част на НП като нарушена норма, показва пълното неразбиране на наказващият орган кои норми какви са, какво е тяхното предназначение и правен смисъл! Всички тези посочени нарушения имат за безспорна последица пълна неяснота на вмененото нарушение и нарушаване правото на защита на жалбоподателя, а оттам и задължителната отмяна на НП.

Следва да се посочи и факта,че, въпреки дадената възможност на наказващият орган, той така и не представи доказателства за това да е налице получено по надлежния ред уведомяване на нарушителя за изготвената до него покана, което е абсолютно условие за стартиране на процедурата за наказване на нарушителя в негово отсъствие! Разпитаните в съдебно заседание двама свидетели по съставяне на АУАН също потвърдиха, че не са виждали процесната покана до нарушителя.... Което е още една порочна практика в действията на служителите на НАП при търсене на отговорност на нарушител в негово отсъствие и самостоятелно основание за отмяна на НП!

В този смисъл е и константната практика на РАС-Плевен по този род дела.

Според съда е неоснователно становището на управителя на дружеството жалбоподател Б. Б. М., че когато е трябвало да подаде годишна данъчна декларация е живеела в Германия и се е опитала да подаде тази ГДД от там, онлайн, но не е успяла. Това твърдение на същата, според съда представляват една нейна защитна теза, която не се подкрепя от нито едно от събраните по делото доказателства.

Неоснователно е й становището на управителя на дружеството жалбоподател Б. М., че с издаденото НП е нарушен основополагащ принцип в наказателното право, а именно „не два пъти наказание за едно нарушение“, законът дава възможност АУАН да се състави и на ЮЛ и на представляващият дружеството.

Затова съдът приема, че управителят на дружеството – жалбоподател Б. Б. М. безспорно не е осъществил с деянието си признаците на състава на административно нарушение по смисъла на чл.92, ал.2, вр. чл.261, ал.1 от

ЗКПО, поради което незаконосъобразно наказващият орган е приел за извършено това нарушение и е наложил наказание за него. НП следва да се отмени изцяло.

Воден от горното и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 669476-F676974 от 18.10.2022г. на *** на офис / дирекция/ за обслужване – Плевен в ТД на НАП – Велико Търново, с което на „***“ ЕООД с ЕИК ***, представлявано от Б. Б. М. с ЕГН ***** на основание чл. 40, ал.2 от ЗАНН, вр. чл. 261, ал.1 от ЗКПО е наложена административна санкция ГЛОБА в размер на 500 /петстотин / лева, за нарушение на чл. 92, ал.2 от ЗКПО.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-Плевен в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____